

Dan Stanciu

Acte calde

într-un decor negru pe scene
separate printr-o linie grea

HERG BENET
PUBLISHERS

© 2011 Dan Stanciu

© 2011 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport de înregistrare, în orice format fizic sau electronic, fără acordul deținătorului de drepturi de autor.

Herg Benet Publishers

Str. Dr. Burghilea 22, sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STANCIU, Dan

Acte calde într-un decor negru

pe scene separate printr-o linie grea / Dan Stanciu. - București:

Herg Benet, 2011

ISBN 978-606-92893-9-6

821.135.1-1

Tipărit în România

Dan Stanciu

Acte calde
într-un decor negru
pe scene separate
printr-o linie grea

HERG BENET
PUBLISHERS

Enormul simulacru se desface și se recompune.

Victor Hugo, *Promontorium somnii*

*...începeau timpurile nouă, timpuri de cheltueală și împrăștiere,
de clădire și dărîmare repede.*

Tudor Pamfile, *Industria casnică la români*

*Avem de-a face mai degrabă cu o criză a rezonanței
decît cu o retragere a instrumentelor.*

André Breton, *Convorbiri*

1) *Trebuirea pornirii de-a încetul*

Un uliu vede trei scaune stînd agale pe un drum care se umfla. Primul (pe nume Odobescu) tocmai și-a scos flinta din stomac, s-o măsoare și apoi să-i curețe unghiile. Al doilea (pe nume Antitot) duce în spinare o luptă cu sine și s-a oprit pentru a-i fixa reguli. Iar al treilea (pe nume Același) caută numărul de aur într-o troacă. Toate trei și-au împletit părul în cozi verzi, dar asta nu le va fi de nici un folos: uliul se repede alene la ele și le înalță.

2) *Marele valid*

Abrupt la obraz (fără piele pe os, doar cu o rețea de vene fine ca ten), un scrie-praf se privește în lama unei lămpi care trage spre ea aburul degajat de vietățile incerte.

3) *Condensarea apei de respirat într-un singur nisip*

Un grup de balerini militari încearcă să încarce un lac în plasa unui camion. Fiind prea întins, lacul nu încape acolo, deși balerinii îl îndeasă cît pot și-l împing cu bocancii să intre. Marginile sale dau pe-afară, ba chiar ating pe alocuri traseul. Atente la acest detaliu, niște stele pribege se agață în cute, unde plescăie și piuie.

4) Grăbirea șederii deoparte

Numit de unii Puturosul (fiindcă miroase a putere) și cunoscut în anumite cercuri tari sub numele de Tace Mîlc (fiindcă spune prune sau pere cînd i se cere părerea), un locatar discret al fișiei lui de timp s-a așezat pe 24 de ore-pietre ca să depene o retragere și să-și fumeze clipa.

5) Îngîndureala organelor perechi (ochi, rinichi, genunchi)

Ca aspect, omul non-anatomic seamănă cu un copac pe ale cărui crengi rațiunea excretoare și-a desfășurat rufele. Cînd bate vîntul dinspre Kant, vezi cum se-nfoaie mînele unei teorii de bumbac sau cum devin active gulerele unor bluze cauzale. Ori, dacă taica Hegel trimite raze groase de gîndire la arat, vezi cum pe cracul pantalonilor în care meditai absent cîndva începe să coboare (cu un clipocit discursiv) un pipi. Firește, dialectic (întrucît a fost rostit de un preaplin golindu-se și reumplut întruna).

6) Destulul ciopîrșit

Sub un pod tras de un crab la mal și rezemat de mare, miopii-șefi împart amieze: una mie, una ție, una lui. Cînd mai rămîne doar una, o plîng.

7) Venirea îndărăt pe propriile dîre

Întîi, cu un tăciune preparat dintr-un binoclu fără dinți (edentat la moale), se face o pîlnie în perete, pe unde va ieși roata acului. Apoi se leagă mendrele, ca să nu ude litoralul care s-a format între suflu și grilaj. Se scutură bine umbrele și se șterg urmele de sclipire de la poli cu bucăți de vată înmuiate în beton. Se bat cîteva cuie printre frunze, cît să nu cadă mumia nimfei din leagăn și să spargă vreun ceas. Pernele de conversație care n-au ars complet se sting, înlocuindu-se cu pînze mecanice nurlii. Pentru punerea în mișcare, se recurge la orice.

8) *Proslambanomenos*

S-au așezat în șiruri și vorbesc sorbind fibre. Cele înalte au arme pentru împuns, cele joase – numai teci.

9) *Adîncirea și abaterea ca brațe egale*

Printre creșteri degeaba, o glorie incognito scade cu un scrișnet larg. Seducțiile (care de obicei își fac treaba nelăsînd zone goale) n-au apucat s-o îmbrace decît pînă la brîu. În sus aproape nimic, un singur clește smulge ceva dintr-un mușchi, însă respectivul nu are o reacție, e inert. Baloane de mărimi diferite (unele cît casa ori și mai imense), diferit colorate (dar croite la fel, din aceeași iluzie), sfîrșie undeva în fundal, pe alte gresii. Trecînd prin cadru cu o ramură de mucava în mînă și cu un 4 galben pe cap, un copil parțial fraged salută zborul unui stol.

10) *Furtuna în plic*

Cum porți, așa menții.

11) *Reînnoirea atracției perimate*

Alese pentru a veghea la tors, doamnele sumbre din suita frigului nu înțeleg cum de se mai învîrte fusul, cînd lîna sa a încetat de mult să exclame. O fi vreo floare înăuntru care-l involbură?

12) *Nu-i povesti pompei ce inunzi*

Unui cuget masiv îi pleacă o idee: n-am putea produce energie din cîlți? (Cîlții fiind obligatoriu desculți, întrucît dacă au ghetete se tuflesc.)

13) *Evitarea evidentului*

Pe farfurie, un polen. Sub polen, un steag. Pe steag, un bec în gheara unui vultur. În vultur, o familie de oameni cumsecade citind pe întuneric

un ziar. Pe bec, trei aripi. Sub fiecare aripă, un ou. În oul 1, un calendar, un evantai și o secure. În oul 2, o pălărie, un butuc și un căpăstru. În oul 3, un zar, o eprubetă și un robinet. Sub fiecare ou, un foc. În foc, o lance care tocmai naște. Deasupra aripilor, o cetate. În cetate, un popor de nori. Pe fiecare nor, o farfurie.

14) *Contra-greșeli din rezerva dulce*

Spuma de cremene, aplicată cu mișcări ușoare de balans ale plugului cosmetic pe obrazul drept și pe un sfert din cel stâng, combate luminozitatea feței, redându-i chipului apatia. Iar crema din tulpini de gheață macerate în granit conferă o prospețime aparte vidului de expresie, care devine astfel uimitor de fad.

15) *Pe aia da, pe asta mai târziu*

Departate, la marginea unui om plin, arde o minge. Aici, unde se-ntind pe mese oase, fratele copt deschide palma.

16) *Consumul de frînghie pe gît de locuitor*

23 de metri sorb ultimii stropi de avînt dintr-un Vasile, 5 metri frîng fereastra și în rama ei vor fixa o lespede pe care scrie *Văzut*, 8 metri înghesuie restul de aer în camere de înec pentru a-l termina, 11 metri au stricat pacea adăugîndu-i o scurgere, 16 metri coboară măsura de la un etaj liber la un subsol aglomerat, 20 de metri se împrăștie pe scări (unde trompetele se aud mai slab), 3 metri brîncovenesc de zor printre ruine.

17) *Buclarea mersului (vezi 21 – Confruntarea dintre sprinten și rigid)*

18) *Brusc, broasca*

Adelbert von Chamisso scrie în a sa *Călătorie în jurul lumii*: „Pe Insu-

lele Aleutine nu se află amfibii, așa că istoria naturală a Unalaskăi nu cuprinde broaștele. Totuși, s-a găsit odată, într-un borcan cu sirop adus din China, o broască frumoasă, bine conservată. Asta s-a întâmplat acum mulți ani, dar încă se mai discuta ce să fi fost acea creatură: poate un omuleț sălbatic ori un demon pădureț“. Studiind rarele documente ale priceperii mele, spun: era un tigru gelatinos.

19) *Reducerea la lung (prima pereche de eschive dintr-o inserție târzie)*

Ești în sala unde s-a trăit din truda buzei și din sudoarea corzilor vocale. Îți scoți mirarea și o așterni pe jos, peste un vraf de tinichele tinere ce par (privindu-le din carne) gingașe. Ele dau să alerge spre un burete fioros (în care s-ar rostogoli total), dar le supui cu asprime. (Vor altfel? N-au decît să-și rezeze etichete pe vechea melodie.) Apoi pătrunzi.

19 bis) *Continuarea reducerii la lung*

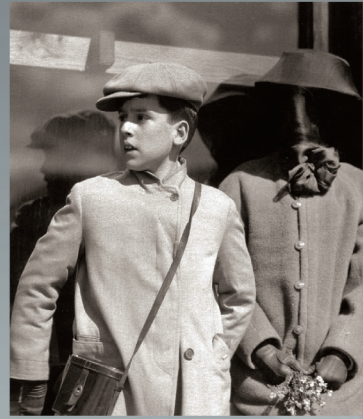
Pătrunderea te închide într-o oprire. Nu lux, nu stil, nu calitate. Numai gratii lichide și – dincolo de vrerea lor – un cer încercuit.

20) *Pierdere de tempo*

Furtuna trecuse, dar mai ploua tare. Când și-a revenit în simțiri, unul dintre cei aruncați de valuri pe țărniță a întrebat: „Unde sîntem?“. Drept răspuns, din nisip s-a dezvoltat un cireș înflorit.

21) *Confruntarea dintre sprinten și rigid*

Strategii luptei calme recomandă, în cazurile de conflict cu un munte, folosirea ușii. Se iese, cît se poate de clar, din arena disputei și adversarul rămîne să se bată cu propria glorie, pe un teren aparent sigur. La ieșire, pasul trebuie să fie elegant, vioi (și totodată reținut), rotund.

ISBN 978-606-92893-9-6

www.hergbenet.ro